

Мета, завдання, напрямки виховної діяльності закладу у період воєнного стану

Головною метою виховної роботи є виховання дитини, яка вміє відповідати за свої вчинки, рішення, дотримується прав та виконує обов'язки.

Формування ключових компетентностей:

- вільне володіння державною мовою;
- здатність спілкуватися рідною (у разі відмінності від державної) та іноземними мовами;
- компетентності, навички, вміння;
- інформаційно-комунікаційна компетентність;
- громадянські та соціальні компетентності, пов'язані з ідеями демократії, справедливості, рівності, прав людини, добробуту та здорового способу життя, з усвідомленням рівних прав і можливостей.

Напрямки:

1. Гуманізація виховного процесу, що виражається у створенні умов для всебічного розвитку особистості, формування навичок здорового способу життя, громадянськості, для спонукання її до самоаналізу, самооцінки, саморозвитку, самовиховання.
2. Підтримка творчих шкільних традицій, що сприяють створенню єдиного організму, загальношкільного колективу односторонців.
3. Удосконалення методичної майстерності викладачів, які спроможні компетентно займатись здійсненням виховної діяльності та ефективно вирішувати питання виховання школярів.
4. Організація навчально-виховного процесу на реалізацію державних, регіональних та міських програм в галузі освіти.

Завдання:

Пріоритетним завданням Викладача є формування та забезпечення стабільного, стійкого розвитку соціального суспільства, у якому домінують: духовність, мораль, культура, освіта, наука, інтелектуальні і творчо обдаровані особистості, які зможуть протистояти зовнішнім викликам, загрозам зовнішніх

ворогів держави, та внутрішнім психологічним моральним – корупція, лестоці, схеми незаконного збагачення.

Завдяки викладачу, Вчителям в демократичному соціальному суспільстві буде сповідуватися людськість у всіх її проявах: честь, добро, доброти, добротворення, доброчесності, доброзичливості, турботи, любові, радості, духовної чистоти і світла задумів, планів, рішень, дій і вчинків.

Основне покликання Вчителя, викладача – навчити своїх учнів жити почуттями, добрим серцем, чистим сумлінням, чистими думками та побажаннями, уміти любити, прощати, не забувати, не принижуватися, не зраджувати, не продаватися, мріяти, діяти, творити Добро, перемогати зло і завжди в будь-яких обставинах залишатися Людиною!

Тому особливого значення надається **розумовому вихованню** підростаючого покоління. Розумове виховання розглядається як цілеспрямована діяльність учителів з розвитку розумових сил і позитивного наукового мислення учнів, прищеплення їм практичних умінь, навичок та компетентностей володіння своїми думками й культурою розумової праці. Напрацьовувати Культурні рівні Душі: аристократизм, артистизм, абстрактне мислення, альтруїзм, соціальне орієнтування, інтуїцію тощо.

Мета розумового виховання полягає в забезпеченні засвоєння учнями основ наукових знань, оволодінні позитивним абстрактним мисленням, науковим світоглядом, навичками аналізу, порівняння й систематизації, а також розвитку розумових здібностей.

Розумове виховання включає системне поповнення своїх знань у сфері духовних/моральних (натуральних), природних, юридичних законів, з основ наук, обраної спеціальності, здатність відстоювати свої переконання, позицію, логічно обґрунтовувати свої думки, ідеї, пропозиції, застереження та зауваження, захищати свої права, свободи та інтереси.

Виховання Душі молодшої людини та розуму в гармонійному поєднанні припускає комплексну систему законів, принципів, фактів, понять, положень з усіх галузей науки, культури і техніки.

Розумове виховання ґрунтується на міцній основі національних традицій і звичаїв, адже розумове виховання є важливим складником гармонійного розвитку особистості.

Сьогодні діти в Україні живуть, вчаться у важких умовах війни, у період постійних загроз, бомбардувань, ракетних обстрілів і перебувають під інформаційним тиском соціальних мереж, опікуються батьками, родиною, вчителями, соціальним середовищем. Тому завдання дорослих вчити їх свідомо проявляти силу волі для здобування знань, навичок, вмінь, опановувати закони виживання, формувати життєстійкість, культурну творчу життєдіяльність, інтелігентність, багатогранний світогляд, етикет, естетичне сприйняття природного середовища планети, цілісність фундаментальних законів природи.

Завдання батьків і викладачів – спільними зусиллями систематично, помірковано впливати на духовне становлення, культурний розвиток, світогляд, моральні принципи творчої обдарованої дитини.

Висновок:

Дитина – Родина – Батьківщина – це єдина духовна система, сформована духовними ідеалами предків, доброчинної діяльності людей, героїчної історії країни, що виборює свободу, незалежність, право на вибір самостійного шляху розвитку, встановлення причини і першопричини, досягання глибини та всеосяжності Істини за ради щасливого майбутнього.